

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24S/257/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6013201374
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6013201374.6

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a členov senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: P. J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX I., zast. Advokátskou kanceláriou Kašuba spol. s r. o., Horná 41, P.O. Box 60, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 095 proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava 1 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 30338-1/2013-BA zo dňa 14.06.2013 a č. 30280-1/2013-BA zo dňa 14.06.2013 takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.
Žaloby **z a m i e t a**.
Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou dňa 19.08.2013 vedenou na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 24S/257/2013 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 30338-1/2013-BA zo dňa 14.06.2013 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie žalovaného - rok 2009“), ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán v zmysle § 79 ods. 1 písm. b/ zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“ alebo „Zákon o sociálnom poistení“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. 7027-251-0308309-GC04/09 zo dňa 15.07.2009 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie - rok 2009“), ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 144 ods. 1, § 152 a § 178 ods. 1 písm. a/ bod 8 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom odo dňa 01.01.2009 žalobcovi predpísal za obdobie január, február, marec, apríl a máj 2009 poistné na nemocenské poistenie v sume 220,50 Eur, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 2 407,- Eur, poistné na invalidné poistenie v sume 802,- Eur a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 487,80 Eur a uložil mu zaplatiť mu dlžné poistné spolu vo výške 3 917,30 Eur do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia. Neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia je príloha.

Žalobca sa žalobou podanou dňa 19.08.2013 vedenou na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 24S/258/2013 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 30280-1/2013-BA zo dňa 14.06.2013 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie žalovaného - rok 2008“), ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán v zmysle § 179 ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka Zvolen (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. 7027-2510308209-GC04/09 zo dňa 15.06.2009 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie za rok 2008“), ktorým prvostupňový právny orgán podľa § 144 ods. 1, § 152a § 178 ods. 1 písm. a/ bod 8 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom do dňa 31.12.2008 žalobcovi predpísal za obdobie júl, august, september, október, november a december 2008 poistné na nemocenské poistenie v sume 194,35 Eur, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 2 119,26 Eur, poistné na invalidné poistenie v sume 706,54 Eur a poistné do rezervného fondu solidarity v sume

559,31 Eur a uložil mu povinnosť zaplatiť dlžné poistné v celkovej výške 3 579,46 Eur v lehote 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia. Neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia je príloha.

Žalobca v žalobách uviedol, že rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu i rozhodnutia žalovaného považuje za nesprávne, nezákonné a protiústavné v celom ich rozsahu, žiadal o preskúmanie ich zákonnosti v celom rozsahu a vrátenie vecí žalovanému na ďalšie konanie. Tvrdil, že uvedenými rozhodnutiami a postupom správnych orgánov bol ukrátený na svojich právach tým, že v rozpore so zákonom a s odhláškou žalobcu z registra samostatne zárobkovo činných osôb (ďalej aj „SZČO“) pre účely povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia ku dňu 30.06.2008 doručenej prvostupňovému správne mu orgánu dňa 08.07.2008 z dôvodu zániku jeho povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia dňa 30.06.2008 bolo právoplatne, no nesprávne, nezákonne a protiústavne rozhodnuté, že povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30.06.2008 žalobcovi nezaniklo, v dôsledku čoho následne Sociálna poisťovňa vymáha od žalobcu poistné a príspevky podľa zákona č. 461/2003 Z.z., hoci podľa názoru žalobcu jeho povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zaniklo dňa 30.06.2008, v dôsledku čoho zanikla aj povinnosť žalobcu platiť poistné a príspevky podľa zákona č. 461/2003 Z.z., a preto tieto sú od žalobcu vymáhané nezákonne a protiústavne. Ich predpísanie vyššie uvedenými rozhodnutiami zasahuje do majetkových práv žalobcu, v rozpore so zákonom a ústavou. Skutočnosť a právny názor, že povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie žalobcovi dňa 30.06.2008 zaniklo a počnúc dňa 01.07.2008 žalobca nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, odôvodnil žalobca aj poukázaním na nasledujúce dokumenty:

1. Potvrdenie o spôsobe výkonu advokácie vydané Slovenskou advokátskou komorou dňa 21.09.2009 pod číslom 7/2009-JUDr.De/Ma, ktoré vydala Slovenská advokátska komora na základe zákona č. 304/2009 Z.z., ktorým bol s účinnosťou odo dňa 01.09.2009 novelizovaný zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii (ďalej len „Zákon o advokácii“) podľa § 71 ods. 2 písm. k/, podľa ktorého predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory vydáva záväzné potvrdenie o forme výkonu advokácie podľa § 12 tohto zákona a o skutočnosti, či advokát je samostatne zárobkovo činnou osobou podľa osobitného predpisu;
2. nález Ústavného súdu SR zo dňa 21.02.2013 sp. zn. II ÚS 63/2012-52;
3. nález Ústavného súdu SR zo dňa 21.02.2013 sp. zn. II ÚS 426/2012-53;
4. sťažnosť žalobcu proti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky podľa čl. 127 Ústavy SR za porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu garantovaného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a aj iných práv v dôsledku právoplatného rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.12.2012 č. k. 7Sžso/87/2011 vedenú na Ústavnom súde SR pod sp. zn. II ÚS 335/2013 s prílohami;
5. tlačovú informáciu Ústavného súdu SR č. S II/20/2013 zo dňa 20.06.2013 z neverejného zasadnutia II. senátu Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. II.ÚS 335/2013, pričom s obsahom všetkých vyššie uvedených dokumentov sa žalobca plne stotožnil a priložil ich k žalobám za účelom ich odôvodnenia preto, aby všetky dôvody a právna argumentácia v nich uvedená boli považované za dôvody a odôvodnenie týchto žalôb.

Nezákonnosť vyššie uvedených rozhodnutí a postupu vyššie uvedených správnych orgánov žalobca videl najmä v nesprávnom právnom posúdení veci, ktoré žalobca vidí v nesprávnej, nezákonnej a svojvoľnej právnej interpretácii a aplikácii ust. § 5 písm. c/ a § 21 ods. 4 b/ zákona č. 461/2003 Z.z. v nadväznosti na čl. VII ods. 3 Zakladateľskej listiny spoločnosti Advokátska kancelária Kašuba s.r.o. zo dňa 23.06.2008 a v rovnako aj v nesprávnom, nezákennom a svojvoľnom ignorovaní Potvrdenia o spôsobe výkonu advokácie vydaného Slovenskou advokátskou komorou dňa 21.09.2009 pod č. 7/2009-JUDr.De/Ma, ktoré vydala Slovenská advokátska komora na základe zákona č. 304/2009 Z.z., ktorým bol s účinnosťou odo dňa 01.09.2009 novelizovaný zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa § 71 ods. 2 písm. k/, podľa ktorého predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory vydáva záväzné potvrdenie o forme výkonu advokácie podľa § 12 tohto zákona a o skutočnosti, či advokát je samostatne zárobkovo činnou osobou podľa osobitného predpisu, zo strany žalovaného správneho orgánu. Z uvedeného žalobca dovodil, že dňa 30.06.2008, žalobcovi zaniklo oprávnenie vykonávať advokáciu ako fyzická osoba, pričom samostatne zárobkovo činnou osobou môže byť len fyzická osoba, a preto žalobca nie je a ani nemôže byť samostatne zárobkovou činnou osobou pre účely povinného nemocenského poistenia a jeho povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zaniklo dňa 30.06.2008 a preto predpísanie poistného a príspevkov za obdobie júl až december 2008 v celkovej výške 3 579,49 Eur a za obdobie január až jún 2009 v celkovej výške 3 917,30 Eur je nesprávne, nezákonné a protiústavné, a teda nezákonne a svojvoľne zasahuje negatívne do majetkových práv žalobcu. Žalobca súčasne namietal aj nesprávny procesný postup žalovaného správneho orgánu, keď tento po skončení prerušenia konania

žalobcovi neoznámil, že začína vo veci opäť konať a žalobcu nevyzval o uvedenie prípadných nových skutočností a dôvodov, ktoré majú vplyv na správnosť a zákonnosť konania a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Žalobca tvrdil, že v predmetnej veci žalovaný ukrátil žalobcu na jeho právach tým, že mu odňal právo na inú právnu ochranu, čím porušil jeho ďalšie ústavné právo.

Žalobca žiadal, aby súd rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania.

Žalovaný v písomných vyjadreniach k žalobám poukázal na priebeh správneho konania, pričom prvostupňový správny orgán prvostupňovými rozhodnutiami zo dňa 15.06.2009 predpísal žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnéj osobe poistné za obdobie júl 2008 až december 2008 v celkovej výške 3 579,46 Eur podľa špecifikácie uvedenej v prílohe, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia prvostupňového orgánu za rok 2008 a dlžné poistné za obdobie január 2009 až máj 2009 spolu vo výške 3 917,30 Eur podľa špecifikácie uvedenej v prílohe, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia prvostupňového orgánu za rok 2009. Žalobca podal proti prvostupňovým rozhodnutiam odvolanie. Žalovaný konanie vo veci predpísania poistného a príspevkov prerušil z dôvodu, že žalobca žalobou podanou na Krajskom súde v Banskej Bystrici napadol zákonnosť rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Zvolen č. 7010-2005-08-SŽČO-3 vo veci nezániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako samostatne zárobkovo činnéj osoby ku dňu 30.06.2008. Súdne konanie, ktorého predmetom bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen, ako aj rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie č. 322-6214-GC04/2008, bolo právoplatne ukončené dňa 11.02.2013 rozhodnutím Najvyššieho súdu SR č. k. 7Sžo/87/2011. Po právoplatnom ukončení konania vo veci nezániku povinného sociálneho poistenia žalobcu žalovaný ako odvolací orgán preskúmal napadnuté prvostupňové rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v celom rozsahu a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia sú správne. Odvolania žalobcu preto zamietol a predmetné prvostupňové rozhodnutia potvrdil. K námietkam žalobcu uvedeným v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného uviedol, že na účely sociálneho poistenia sa za samostatne zárobkovo činné osoby považujú fyzické osoby vymedzené v § 5 zákona č. 461/2003 Z.z., pričom skutočnosťou rozhodujúcou na nadobudnutie právneho postavenia SZČO na účely sociálneho poistenia s účinnosťou do dňa 31.12.2010 je výkon určenej činnosti alebo udelenie oprávnenia na výkon takejto určenej činnosti. Zákon nevymedzuje žiadne iné podmienky na nadobudnutie právneho postavenia SZČO na účely sociálneho poistenia. Fyzická osoba nadobúda status advokáta podľa § 2 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Z.z. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o advokácii“), podľa ktorého je advokát ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora (ďalej len „SAK“). Týmto dňom je advokát oprávnený poskytovať právne služby. V spojení so Zákonom o sociálnom poistení advokát, ktorý je zapísaný do zoznamu advokátov nadobúda na účely sociálneho poistenia status samostatne zárobkovo činnéj osoby podľa § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do dňa 31.12.2010. Nadobudnutie právneho postavenia samostatne zárobkovo činnéj osoby na účely sociálneho poistenia nezakladá automaticky samostatne zárobkovo činnéj osobe povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie. Podľa platnej právnej úpravy vznik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnéj osoby závisí od výšky príjmu z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmu v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o dani z príjmu“), alebo z výnosu súvisiaceho s podnikaním a s inou samostatne zárobkovo činnou osobou, ktorý táto osoba dosiahne za predchádzajúci kalendárny rok. Pri dosiahnutí príjmu relevantného povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO ustanoveného zákonom č. 461/2003 Z.z. vzniká samostatne zárobkovo činnéj osobe povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie. Následne sa zaradí do okruhu platiteľov poistného na sociálne poistenie. Vznik, resp. zánik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO sa posudzuje vždy ku dňu 01.07. kalendárneho roka, pričom sa vychádza z príjmu z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti, alebo z výnosu súvisiaceho s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou, ktorý SZČO dosiahla za predchádzajúci kalendárny rok. Zánik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO je podmienený nielen nedosiahnutím príjmu z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti, alebo z výnosu súvisiaceho s podnikaním a jeho samostatne zárobkovou činnosťou, ale aj stratou právneho postavenia samostatne zárobkovo činnéj osoby. Právne skutočnosti podmieňujúce stratu právneho postavenia SZČO a tým aj zánik jej povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového

poistenia, sú taxatívne vymedzené v § 21 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do dňa 31.12.2010. Z dikcie citovaného zákona vyplýva, že SZČO uvedenej v § 5 písm. c/ cit. zákona zaniká vždy povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňom zániku oprávnenia na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu, odo dňa vzniku pracovného pomeru, v ktorom na výkon činnosti je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu, ak od tohto dňa podľa svojho vyhlásenia nevykonáva činnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby uvedenej v § 5 písm. c/. Iné právne skutočnosti podmieňujúce zánik právneho postavenia SZČO uvedené v § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. cit. zákon nepozná. SZČO zanikne povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zo zákona len v prípade, ak spôsob zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia zákon priamo upravuje. Skutočnosť, že advokát zapísaný do zoznamu advokátov SAK zmení formu výkonu advokácie, nie je podľa žalovaného právnou skutočnosťou, ktorá podľa zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do dňa 31.12.2010 spôsobuje zánik oprávnenia na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu. V odvolacom konaní bola preukázaná skutočnosť, že žalobca bol v spornom období samostatne zárobkovo činnou osobou. Uvedené vyplýva z Oznámenia o zapísaní do zoznamu advokátov č. 6/2002-Dr.De/Si zo dňa 01.01.2002. Žalovaný poukázal na to, že na vznik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako SZČO a s ním súvisiacej odvodovej povinnosti je potrebné, aby žalobca v rozhodujúcom období dosiahol príjem z podnikania ust. v § 21 ods. 1 cit. zákona, pričom z výpisu z Daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2007 vyplýva, že príjem žalobcu za rok 2007 (3 548 942,- Sk) bol vyšší ako zákonom stanovená hranica príjmu potrebná pre vznik povinného sociálneho poistenia SZČO, a preto žalobcovi vzniklo dňa 01.07.2008 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osoby. V odvolacom konaní bolo zároveň preukázané, že žalobca môže odo dňa 01.07.2008 poskytovať právne služby len v mene a na účet advokátskej spoločnosti Advokátska kancelária Kašuba s.r.o., ktorej je spoločníkom a konateľom. Žalobca zároveň nepreukázal, že by mu ku dňu 01.07.2008 vznikol pracovný pomer, v ktorom na výkon činnosti by bol povinný mať oprávnenie podľa osobitného predpisu. Žalovaný poukázal na ust. § 12 Zákona o advokácii, ktorý upravuje len formu výkonu advokácie. Zmenou formy výkonu advokácie nezaniká podľa žalovaného postavenie advokáta ako SZČO podľa § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do dňa 31.12.2010 a ani povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie podľa § 31 ods. 4 písm. b/ cit. zákona, pretože advokátovi nezaniklo oprávnenie na výkon činnosti. Zmena formy výkonu advokácie je vo vzťahu k postaveniu advokáta ako SZČO podľa zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov právne bezvýznamná. Zmena formy výkonu advokácie má za následok len zmenu v spôsobe zdaňovania príjmu advokáta. Vzhľadom na to, že žalobca je naďalej držiteľom oprávnenia na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu, t.j. nezaniklo mu oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu z dôvodov taxatívne uvedených v zákone č. 461/2003 Z.z., je aj naďalej považovaný za SZČO podľa § 5 písm. c/ cit. zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do dňa 31.12.2010 a to aj napriek skutočnosti, že odo dňa 01.07.2008 môže poskytovať právne služby len v mene spoločnosti s ručením obmedzením. Žalovaný poukázal na to, že na posudzovanie právneho postavenia SZČO na účely sociálneho poistenia je pre Sociálnu poisťovňu, ktorá ako jediná vykonáva sociálne poistenie na základe zákona č. 461/2003 Z.z. záväzné ustanovenie § 5 cit. zákona, ktoré presne vymedzuje podmienky, na základe ktorých sa fyzická osoba považuje za SZČO. Priamo zo znenia § 5 písm. c/ cit. zákona v znení účinnom do dňa 31.12.2010 vyplýva podmienka, po splnení ktorej je advokát považovaný za SZČO. O trvaní, resp. nezaníku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcovi ku dňu 30.06.2008 Sociálna poisťovňa, pobočka Zvolen rozhodla osobitným rozhodnutím č. 7010-205-08-SZČO-3 zo dňa 28.08.2008, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. 322-6214-GC-04/2008 zo dňa 15.01.2009. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie bolo preskúmané na základe žaloby podanej žalobcom na Krajskom súde v Banskej Bystrici, ktorý rozsudkom č. 23S/32/2009-195 rozhodnutie Sociálnej poisťovne zrušil a vec vrátil na nové prejednanie. Rozhodnutie Krajského súdu však bolo zmenené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR č. k. 7Sžso/87/2011 zo dňa 13.12.2012, pričom Najvyšší súd SR žalobu zamietol. Predmetný rozsudok Najvyššieho súdu SR nadobudol právoplatnosť dňa 11.02.2013. Na základe vyššie uvedených skutočností bolo následne žalobcovi predpísané poistné za obdobie január 2009 až máj 2009, keďže predmetné poistné žalobca nezaplatil. Predmetom tohto konania nie je preto posúdenie zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako samostatne zárobkovej osoby odo dňa 1. júla. Rovnako bolo následne žalobcovi predpísané poistné za obdobie júl 2008 až december 2008, keďže predmetné poistné žalobca nezaplatil. Pri predpísaní poistného prvostupňový správny orgán zohľadnil aj skutočnosť, že žalobca bol v období odo dňa 06.08.2008 do 24.08.2008 a odo dňa 08.09.2008 do 05.10.2008 dočasne PN a poistné za toto obdobie nepredpísal. Vo vzťahu k

potvrdeniu SAK o spôsobe výkonu advokácie, ktoré SAK vydala podľa ust. § 71 ods. 2 písm. k/ Zákona o advokácii žalovaný uviedol, že Sociálna poisťovňa naďalej zastáva právny názor, že predsedníctvo SAK nie je orgán kompetentný na posúdenie právneho postavenia advokáta ako SZČO pre účely sociálneho poistenia. Posúdenie, či fyzická osoba na účely sociálneho poistenia nadobúda status samostatne zárobkovo činnnej osoby je výlučne v kompetencii organizačných zložiek Sociálnej poisťovne v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. Žalovaný poukázal na to, že s týmto právnym názorom sa stotožnili aj krajské sudy i Najvyšší súd SR, pričom poukázal napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžso/58/2011 zo dňa 28.09.2011. Podľa názoru žalovaného môže potvrdenie vydané SAK podľa § 71 písm. k/ Zákona o advokácii len osvedčovať, akým spôsobom je advokácia fyzickou osobou zapísanou v zozname advokátov vykonávaná, t.j. či advokát vykonáva advokáciu samostatne, alebo poskytuje právne služby v združení s inými advokátmi, alebo ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti alebo ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzením. V konaní vo veciach sociálneho poistenia je Sociálna poisťovňa, ktorá ako jediná vykonáva sociálne poistenie, výlučne viazaná zákonom č. 461/2003 Z.z. Z uvedeného dôvodu nemôže rozhodovať o vzniku, resp. zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia advokáta ako SZČO na základe potvrdenia vydaného SAK, ale musí vychádzať z právne relevantného dokladu, ktorým je licencia (osvedčenie) osvedčujúce zapísanie advokáta do zoznamu SAK. Žalovaný poukázal na Zbierku stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 4/2012 v ktorej je publikovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžso/27/2010, z ktorého vyplýva, že na účely zákona č. 461/2003 Z.z. treba advokáta zapísaného v zozname advokátov vedenom SAK považovať za povinne nemocensky a povinne dôchodkovo poistenú samostatne zárobkovo činnú osobu, a to bez ohľadu na skutočnosť, či advokátsku činnosť vykonáva ako advokát vo svojom mene, alebo ako spoločník, prípadne ako konateľ právnickej osoby poskytujúcej služby advokácie. Nálezy Ústavného súdu SR, na ktoré žalobca v žalobách poukazuje, sú individuálnymi rozhodnutiami o sťažnostiach konkrétnych fyzických osôb. Predmetnými nálezmi bolo vyslovené, že boli porušené základné práva sťažovateľov v konkrétnom konaní, a preto nejde o rozhodnutia, ktorými by Ústavný súd SR podával záväzný výklad ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. Aj podľa právneho názoru Najvyššieho súdu vyjadreného v rozsudku č.k. 9Sžso/7/2012 zo dňa 24.04.2013 rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS/63/2012 a II.ÚS/426/2012 sú ojedinelé v rozhodovacej praxi Ústavného súdu. Ostatné senáty Ústavného súdu (napr. uznesenie sp. zn. I.ÚS/93/2012 zo dňa 29.02.2012, sp. zn. III.ÚS/426/2012 zo dňa 12.09.2012 a IV.ÚS/103/2012 zo dňa 01.03.2012) sťažnosti žalobcov v obdobných veciach odmietli ako zjavne neopodstatnené. K námietke žalobcu, že Sociálna poisťovňa neinformovala žalobcu, že po prerušení konania začína vo veci opätovne konať žalovaný uviedol, že zákon č. 461/2003 Z. z. žiadnu takúto povinnosť Sociálnej poisťovni ako správneho orgánu neukladá. Žalovaný v rozhodnutí č. 322-6617-GC-04-2009, ktorým konanie vo veci predpisania poistného a príspevkov prerušil, presne uviedol do kedy bude toto konanie prerušené. Ak mal žalobca nejaké dôkazy, ktoré chcel predložiť, mohol tak kedykoľvek urobiť a to aj v priebehu prerušeného konania. Žalovaný žalobcu nevyzýval na uvedenie nových skutočností, prípadne dôvodov, keďže disponoval všetkými dôkazmi potrebnými na rozhodnutie vo veci. Uvedené potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 7Sžso/20/2010 zo dňa 24.02.2011, podľa ktorého „...zákon o sociálnom poistení neukladá povinnosť žalovanej pred vydaním rozhodnutia dať možnosť vyjadriť sa účastníkovi konania k jeho podkladom i spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.“ Z uvedených dôvodov žalovaný považoval námietku žalobcu za právne irelevantnú. K nároku žalobcu na náhradu trov konania žalovaný uviedol, že by nebolo účelné ani hospodárne priznať náhradu trov právneho zastúpenia žalobcovi, ktorý de jure i de facto zastupuje samého seba (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/32/2009-89). Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol žaloby žalobcu zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici Uznesením č. k. 24S/257/2013-139 zo dňa 28.03.2014 a Uznesením č. k. 24S/258/2013-184a zo dňa 28.03.2014 s poukazom na § 250c ods. 1 O.s.p. odložil vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného zo dňa 14.06.2013 až do právoplatného skončenia konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 24S/257/2013 a sp. zn. 24S/258/2013.

Žalobca podaniami doručenými súdu dňa 11.06.2014 doručil súdu návrhy na prerušenie vyššie uvedených konaní a súčasne predložil Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.06.2013 sp. zn. II.ÚS/335/2013, ktoré bolo žalobcovi doručené po podaní žaloby a z ktorého vyplýva, že sťažnosť žalobcu, v ktorej namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžso/87/2011 zo dňa 13.12.2012, bola prijatá na

ďalšie konanie. Navrhol preto prerušiť konania vo veciach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 24S/257/2013 a sp. zn. 24S/258/2013 až do právoplatného skončenia konania Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. II.ÚS/335/2013. Súd o týchto návrhoch žalobcu rozhodol Uzneseniami č.k. 24S/257/2013-179 zo dňa 15.08.2014 a č.k. 24S/258/2013-124 zo dňa 15.08.2014 tak, že konania prerušil.

Keďže v predmetnom konaní Ústavný súd SR vydal Nález sp. zn. II.ÚS/335/2013-51 zo dňa 26.03.2015, súd pokračoval v konaní o predmetných žalobách, pričom na pojednávaní konanom dňa 20.11.2015 Uznesením č.k. 24S/257/2013-220 zo dňa 20.11.2015 spojil na spoločné konanie veci vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 24S/257/2013 a sp. zn. 24S/258/2013 s tým, že sa ďalej budú viesť pod sp. zn. 24S/257/2013 a to s poukazom na § 112 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd príslušný na konanie podľa § 246 ods. 1 a § 246a ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobách (§ 249 ods. 2 O.s.p.) a po prejednaní vecí na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že žaloby nie sú dôvodné.

Žalobca na pojednávaní zotrval na dôvodoch nezákonnosti napadnutých rozhodnutí žalovaného tak, ako boli uvedené v žalobách. Navrhol, aby súd vykonal dokazovanie, oboznámením sa s listinou - Potvrdením SAK z 21.09.2009 o tom, že žalobca nie je SZČO od 01.07.2008. Sociálna poisťovňa podľa žalobcu nemá kompetenciu rozhodnúť, či je žalobca SZČO, záväzné potvrdenie o forme výkonu advokácie podľa § 12 Zákona o advokácii a o skutočnosti, že advokát je SZČO podľa osobitného predpisu, je oprávnené vydať predsedníctvo SAK podľa § 71 ods. 2 písm. k/ Zákona o advokácii. Pokiaľ žalovaný i prvostupňový správny orgán toto potvrdenie ignorovali, postupovali podľa žalobcu nezákonne. Žalobca ďalej uviedol, že na Okresnom súde vo Zvolene podal žalobu, ktorou sa domáha určenia, že predmetné Potvrdenie SAK je pre Sociálnu poisťovňu záväzné. Toto konanie je podľa žalobcu relevantné pre preskúmovacie konanie vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici. Poukázal na to, že pred Sociálnou poisťovňou prebiehajú ďalšie správne konania vo veciach, kde Sociálna poisťovňa predpísala žalobcovi obdobne poistné za iné obdobia, pričom v týchto konaniach dal žalobca návrh na ich prerušenie z dôvodu podania žaloby na Okresný súd Zvolen a tieto správne konania boli prerušené. Pokiaľ by prvostupňový správny orgán nebol v konaní o predpísanom poistnom za obdobie január až máj 2009, resp. júl až december 2008 nesprávne postupoval a bol by oznámil žalobcovi, že po prerušení konaní mieni pokračovať v konaniach a dal by žalobcovi možnosť vyjadriť sa k ďalšiemu postupu v týchto konaniach, ako aj oznámiť, že bola podaná určovací žaloba na Okresný súd vo Zvolene, bol by mohol žalobca podať nový návrh na prerušenie týchto správnych konaní. Svojím postupom, t.j. tým, že mu správny orgán neoznámil, že bude pokračovať v konaniach a nedal mu možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutí, správny orgán odňal žalobcovi právo na inú právnu ochranu, čo je v rozpore s čl. 46 Ústavy SR. Žalobca na pojednávaní navrhol, aby súd z dôvodu, že bola podaná žaloba na Okresný súd vo Zvolene, ktorá je vedená pod č.k. 12C/362/2012, výsledkom ktorej je rozhodnutie o určení, či predmetné stanovisko SAK je, alebo nie je pre Sociálnu poisťovňu záväzné, prerušil konanie do právoplatného skončenia tejto veci vedenej na Okresnom súde vo Zvolene, pretože kladný výsledok tohto konania môže mať právny význam pre toto konanie. Žalobca ďalej uviedol, že vzhľadom na novú právnu úpravu už žalovaný rozhodol, že žalobcovi zaniklo postavenie SZČO k 30.06.2010. S takýmto rozhodnutím tiež nesúhlasí a podal proti nemu odvolanie, pretože podľa neho mu zaniklo postavenie SZČO k 30.06.2008.

Žalovaný k návrhu na prerušenie konanie na pojednávaní uviedol, že o otázke záväznosti Potvrdenia SAK už bolo rozhodované Krajským súdom v Banskej Bystrici, ako aj Najvyšším súdom SR, naposledy rozhodnutím z 11.02.2013, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie, že žalobcovi postavenie SZČO k 30.06.2008 nezaniklo. Toto rozhodnutie bolo zverejnené aj v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk NS SR ako zjednocovacie rozhodnutie. Keďže bolo právoplatne ukončené konanie o tejto otázke postavenia žalobcu ako SZČO, žalovaný vydal napadnuté rozhodnutia, ktorými potvrdil prvostupňové rozhodnutia správneho orgánu. Poukázal na to, že Zákon o sociálnom poistení je všeobecným zákonom upravujúcim podmienky, ktoré sú predmetom tohto zákona a Zákon o advokácii nemôže do tohto osobitného zákona zasiahnuť. Je to práve Sociálna poisťovňa, ktorá má právo vzťahy upravené týmto osobitným zákonom posúdiť a vo veci rozhodnúť.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo

ak súd dal na takéto konanie podnet. Z dikcie cit. ustanovenia vyplýva, že v tomto prípade ide o fakultatívne prerušenie konania, t.j. súdu nevzniká povinnosť konanie prerušiť, pokiaľ sa súdu na základe skutočností vyplývajúcich zo spisu takýto postup nejaví ako nevyhnutný. Súd je oprávnený, t.j. môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak dal na takéto konanie podnet. O takýto prípad sa však v preskúmvanej veci nejedná. Súd nedal žiadny podnet na súdne konanie, v ktorom by sa mala riešiť otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v preskúmvanej veci. Dôvodom na prerušenie konania podľa súdu nie je ani skutočnosť, že prebieha konanie pred Okresným súdom Zvolen č.k. 12C/362/2012, predmetom ktorého je určenie, či Potvrdenie SAK o spôsobe výkonu advokácie vydané dňa 21.09.2009 pod č. 7/2009-JUDr.De/Ma (prvá veta žalobného petitu) a určenie, že žalobca nie je od 01.07.2008 samostatne zárobkovo činnou osobou (druhá veta žalobného petitu). Súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom preskúmvacieho konania je preskúmanie rozhodnutí žalovaného, ktorými boli potvrdené prvostupňové rozhodnutia správneho orgánu o predpísaní dlžného poistného za príslušné poistné obdobie (január až máj 2009 a júl až december 2008). Predmetné rozhodnutia boli vydané s poukazom na ustanovenia zák. č. 461/2003 Z.z. a vychádzali z toho, že žalobca bol v rozhodnom období pre účely sociálneho poistenia považovaný za SZČO v zmysle § 5 písm. c/ cit. zákona v znení účinnom do 31.12.2010, pričom skutočnosť, že žalobca ako advokát zapísaný do zoznamu advokátov SAK zmenil formu výkonu advokácie, nie je takou právnou skutočnosťou, ktorá podľa cit. zák. č. 461/2003 Z.z. v znení úč. do 31.12.2010 spôsobuje zánik oprávnenia na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu. Z takéhoto právneho názoru vychádzal žalovaný pri rozhodovaní v predmetných veciach vzhľadom na to, že v správnom konaní bol viazaný rozhodnutiami Sociálnej poisťovne - pobočka Zvolen zo dňa 28.08.2008 č. 7010-205-08-SZČO-3, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredie (žalovaný) č. 322-6214-GC-04/2008 zo dňa 15.01.2009, ktoré boli výsledkom správneho konania, v ktorom Sociálna poisťovňa rozhodla o tom, že žalobcovi ako SZČO dňa 30.06.2008 povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie nezaniklo. Zákonnosť predmetných rozhodnutí bola preskúmaná postupom podľa V. časti O.s.p. na základe žalobcom podanej žaloby na Krajskom súde v Banskej Bystrici s tým, že právoplatným rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/87/2011, ktorým bol zmenený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/32/2009, bola žaloba žalobcu, v ktorej tvrdil, že vyššie uvedené rozhodnutia Sociálnej poisťovne sú nezákonné, zamietnutá. V predmetnom rozsudku Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že „...existencia oprávnenia advokáta na vykonávanie advokátskej činnosti, podmienená jeho zápisom v Zozname advokátov vedenom SAK až do času, kým advokát nebol vyčiarknutý z takéhoto zoznamu, má za následok, že musí byť považovaný za samostatne zárobkovo činnú osobu pre potreby Zákona o sociálnom poistení. Túto skutočnosť nemôže ovplyvniť právnou úpravou obsiahnutá v § 12 Zákona o advokácii.“ Najvyšší súd SR poukázal v predmetnom rozhodnutí aj na názor Ústavného súdu SR, ktorý už v obdobnej veci vyslovil, že „...predmetný právny výklad Najvyšším súdom SR nevykazuje nedostatky, ktoré by odôvodňovali záver o porušení základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR alebo práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru (II.ÚS 508/2010-15)“. V súvislosti s potvrdením SAK, na ktoré sa žalobca aj v tomto konaní odvolával, Najvyšší súd SR v citovanom rozhodnutí uviedol, že „... uvedený dôkaz je jedným z podkladov rozhodnutia, pričom SAK nie je oprávnená poskytovať záväzný výklad ustanovení Zákona o sociálnom poistení voči tretím osobám, pretože už z jej povahy ako samosprávnej stavovskej organizácie vyplýva, že môže upravovať a riadiť vzťahy len dovnútra, teda vo vzťahu k advokátom, ktorých združuje, a nie vo vzťahu k iným orgánom verejnej správy.“ Najvyšší súd súčasne konštatoval, že „...na určenie, že potvrdenie SAK je pre Sociálnu poisťovňu právne záväzné, nie je súd oprávnený, lebo pri rešpektovaní zásady trojdelenia moci v štáte a bez právneho podkladu nemôže súd vo všeobecnom súdnictve Sociálnej poisťovni ukladať povinnosti a zasahovať do výkonu štátnej správy.“ Najvyšší súd súčasne konštatoval, že „...rozhodnutie o žalobe, ktorú podal žalobca 13.12.2012 na Okresnom súde vo Zvolene nemá vplyv na posúdenie dôvodnosti žaloby v tejto veci, a preto konštatoval, že dôvod na prerušenie konania neexistoval.“ Najvyšší súd navyše konštatoval, že „...v konaní vedenom na Okresnom súde vo Zvolene sa žalobca nemôže domáhať určenia, že nie je samostatne zárobkovo činnou osobou podľa Zákona o sociálnom poistení, lebo mu zaniklo oprávnenie vykonávať advokáciu samostatne. Okresný súd, ktorý vo všeobecnom súdnictve koná a rozhoduje o sporoch v oblasti práva súkromného, nie je na takéto konanie oprávnený. Posúdenie, či žalobca je samostatne zárobkovo činnou osobou podľa Zákona o sociálnom poistení patrí do právomoci orgánu verejnej správy (ktorým je v danej veci žalovaný) a správnosť jeho záverov o tejto otázke je oprávnený skúmať výlučne len súd podľa V. časti O.s.p. v konaní o preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy. Na rozhodovanie o určení neplatnosti vzťahu z oblasti práva verejného nie je okresný súd vecne príslušný.“ Vzhľadom na uvedenú argumentáciu, s ktorou sa súd stotožnil, v preskúmvanej veci dospel k záveru, že konanie na Okresnom súde vo

Zvolene nie je konaním, v ktorom sa môže riešiť otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Z uvedených dôvodov preto návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Predmetné uznesenie bolo vyhlásené na pojednávaní dňa 20.11.2015 a účastníci konania boli poučení o možnosti podať opravný prostriedok. Vzhľadom na to, že v zmysle § 170 ods. 1 O.s.p. je súd viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil, súd pokračoval v konaní, vec na nariadenom pojednávaní prejednal a rozhodol.

Z administratívneho spisu súd zistil, že prvostupňový správny orgán prvostupňovými rozhodnutiami zo dňa 15.06.2009 predpísal žalobcovi ako SZČO poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity za obdobie júl až december 2008 v celkovej výške 3.579,46 Eur a za obdobie január 2009 až máj 2009 v celkovej výške 3.917,13 Eur podľa špecifikácie uvedenej v prílohe predmetných rozhodnutí, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť predmetných prvostupňových rozhodnutí. Z odôvodnenia prvostupňových rozhodnutí zhodne vyplýva, že na základe kontroly odvodu poistného a príspevkov bolo zistené, že žalobca ako SZČO, ktorá je povinne nemocensky a dôchodkovo poistená a ktorá je povinná platiť povinné nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity podľa § 128 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/ a § 128 ods. 11 písm. b/ zák. č. 461/2003 Z.z. a príspevky na starobné dôchodkové sporenie podľa § 20 ods. 1 písm. b/ zák. č. 43/2004 Z.z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 43/2004 Z.z.“), poistné a príspevky za obdobie august až december 2008 a január až máj 2009 neodviedol vôbec a za mesiac júl 2008 odviedol v nesprávnej sume. Prvostupňový správny orgán preto žalobcovi predmetné poistné a príspevky predpísal vo výške stanovenej v § 129 ods. 1 a 2 zák. č. 461/2003 Z.z. a § 21 zák. č. 43/2004 Z.z.

Proti predmetným prvostupňovým rozhodnutiam podal žalobca odvolania, v ktorých poukázal na to, že Sociálna poisťovňa, pobočka Zvolen vydala rozhodnutie zo dňa 28.08.2008, v ktorom rozhodla, že samostatne zárobkovo činná osoba P. J. A. povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30.06.2008 nezaniklo a žalovaný vydal dňa 15.01.2009 rozhodnutie, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen z 28.08.2008 potvrdil. Keďže žalobca vyššie uvedené rozhodnutia považoval za nezákonné, požiadal o preskúmanie ich zákonnosti súdom žalobou podanou na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 06.04.2009 pod sp. zn. 23S/32/2009 a tieto žiadal zrušiť, pretože je toho názoru, že jeho povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30.06.2008 zaniklo a počnúc od 01.07.2008 nie je SZČO. Súčasne navrhol, aby správny orgán konanie prerušil podľa § 193 zák. č. 461/2003 Z.z. až do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č.k. 23S/32/2009. V prílohe podanie z 08.12.2009 následne žalobca predložil Potvrdenie o spôsobe výkonu advokácie vydané SAK dňa 21.09.2009 pod č. 7/2009-JUDr.De/Ma vydané na základe podľa § 71 ods. 2 písm. k/ Zákona o advokácii. Žalobca súčasne správny orgán oznámil, že Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí Sociálnej poisťovne, ústredie z 15.01.2009 a Sociálnej poisťovne, pob. Zvolen zo dňa 28.08.2008, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že P. J. A. ako SZČO povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30.06.2008 nezaniklo, rozhodol rozsudkom č.k. 23S/32/2009-89 zo dňa 21.10.2009, pričom vyššie uvedené rozhodnutia Sociálnej poisťovne zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Opätovne navrhol, aby správny orgán toto konanie prerušil do právoplatného skončenia vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici. Z Potvrdenia o spôsobe výkonu advokácie z 21.09.2009, ktoré tvorilo prílohu podania žalobcu súd zistil, že SAK v tomto potvrdení potvrdzuje, že od 30.06.2008 žalobcovi P. J. A. zaniklo oprávnenie vykonávať advokáciu samostatne s tým, že od uvedeného dátumu môže vykonávať advokáciu len v mene a na účet spoločnosti Advokátska kancelária Kašuba s.r.o., v ktorej je spoločníkom a konateľom. Z textu vyplýva, že SAK potvrdzuje, že od 01.07.2008 nie je SZČO podľa zák. č. 461/2003 Z.z. a toto potvrdenie je podľa § 71 ods. 2 písm. k/ Zákona o advokácii záväzná pre tretie osoby. Prílohu podania žalobcu z 08.12.2009 tvorí aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/32/2009-89 zo dňa 21.10.2009.

Žalovaný rozhodnutím č. 322-6617-GC-04/2009 zo dňa 22.12.2009 podľa § 193 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. konanie vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pob. Zvolen z 15.06.2009 vo veci predpísania poistného na starobné poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie poistného na invalidné poistenie a poistného do rezervného fondu solidarity za mesiace január 2009 až máj 2009 prerušil s tým, že konanie sa prerušuje odo dňa doručenia tohto rozhodnutia do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci žaloby proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie č. 322-3214-GC-04/2008 z 15.01.2009 a proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pob.

Zvolen č. 7010-205-08-SZČO-3 z 28.08.2008 podanej účastníkom konania, ktorou sa domáhal účastník konania, aby Krajský súd v Banskej Bystrici predmetné rozhodnutia v celom rozsahu zrušil a vrátil vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Obdobne žalovaný rozhodnutím č. 322-6616-GC-04/2009 zo dňa 22.12.2009 s poukazom na § 193 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. prerušil konanie vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne z 15.06.2009 vo veci predpísania poistného na starobné poistenie a príspevku na starobné dôchodkové sporenie, poistného na invalidné poistenie a poistného do rezervného fondu solidarity za mesiace júl 2008 až december 2008 s tým, že konanie sa prerušuje odo dňa doručenia tohto rozhodnutia do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci žaloby proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie z 15.01.2009 a proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pob. Zvolen zo dňa 28.08.2008 podanej účastníkom konania 06.04.2009 na Krajskom súde v Banskej Bystrici, ktorou sa domáhal žalobca, aby krajský súd vyššie uvedené rozhodnutia Sociálnej poisťovne zrušil a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutí o prerušení konania vyplýva, že dôvodom prerušenia konania bola skutočnosť, že rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako účastníka konania ako SZČO sa považuje za predbežnú otázku, ktorú treba vyriešiť pred rozhodnutím o odvolaniach proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, pob. Zvolen z 15.06.2009, pretože výsledok rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako SZČO môže mať podstatný vplyv na predpísanie poistného za mesiace júl až december 2008 a január až máj 2009 účastníkovi ako SZČO. Účastníci boli zároveň poučení, že v zmysle ust. § 193 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. bude správny orgán v konaní pokračovať, len čo odpadnú dôvody, pre ktoré sa konanie prerušilo.

Žalovaný o podanom odvolaní žalobcu následne rozhodol rozhodnutím č. 30338-1/2013-BA zo dňa 14.06.2013, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 7027-2510308309-GC-04/09 z 15.06.2009 (rozhodnutie týkajúce sa predpísaného poistného za január až máj 2009) potvrdil. Obdobne žalovaný rozhodnutím č. 30280-1/2013-BA zo dňa 14.06.2013 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 7027-2510308209-GC-04/09 z 15.06.2009 (týkajúce sa predpísaného poistného za obdobie júl až december 2008) potvrdil. V odôvodnení napadnutých rozhodnutí žalovaný poukázal na priebeh správneho konania, ktoré bolo prerušené do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci žaloby proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie z 15.01.2009 a proti prvostupňovému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pob. Zvolen z 28.08.2008. Poukázal na to, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 23S/32/2009-195 z 10.06.2011 zrušil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. 322-6214-GC-04/2008, ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu a vec vrátil Sociálnej poisťovni na ďalšie konanie. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici bol však na základe odvolania podaného žalovaným zmenený rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 7Sžo/87/2011 tak, že Najvyšší súd SR žalobu zamietol. Rozsudok NS SR nadobudol právoplatnosť 11.02.2013. Žalovaný po nadobudnutí právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a dospel k záveru, že tieto sú správne a v súlade so zákonom. Žalovaný argumentoval, že SZČO podľa § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení v znení zák. č. 310/2006 Z.z. (znenie úč. do 31.12.2010) je fyzická osoba, ktorá má oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu okrem činnosti fyzickej osoby v pracovnom pomere, na ktorej výkon je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu. SAK zapísala žalobcu do zoznamu advokátov 01.01.2002. Na základe uvedeného je účastník konania považovaný za SZČO podľa § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení. Žalovaný poukázal na podmienky a moment vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia v zmysle § 14 ods. 1 písm. b/, § 15 ods. 1 písm. b/ a § 21 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení. Z predloženého výpisu z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za r. 2007 vyplýva, že príjem účastníka konania z podnikania bol vyšší ako zákonom stanovená suma, a preto žalobcovi ako SZČO vzniklo dňa 01.07.2008 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie SZČO. Žalovaný v odôvodnení napadnutých rozhodnutí poukázal na ust. § 21 ods. 4 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení, ktoré upravuje zánik povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia. Žalobca dňa 08.07.2008 podal registračný list fyzickej osoby - odhlášku z povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia z dôvodu, že od 30.06.2008 mu zaniklo oprávnenie vykonávať advokáciu samostatne ako fyzická osoba a od 01.07.2008 môže poskytovať právne služby len v mene a na účet spoločnosti Advokátska kancelária Kašuba s.r.o., ktorej je konateľom. Prvostupňový správny orgán odhlášku žalobcu neakceptoval z dôvodu, že aj po založení spoločnosti s ručením obmedzeným, t.j. aj po 30.06.2008 považoval žalobcu naďalej za SZČO, keďže

žalobca je aj naďalej nositeľom oprávnenia na výkon činnosti podľa osobitného predpisu (podľa Zákona o advokácii), a teda je SZČO podľa § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení. Prvostupňový správny orgán rozhodol dňa 28.08.2008 tak, že účastníkovi konania ako SZČO dňa 30.06.2008 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie nezaniklo, pričom uvedené rozhodnutie bolo potvrdené aj rozhodnutím odvolacieho orgánu - žalovaného z 15.01.2009. Rozhodnutia Sociálnej poisťovne boli preskúmané na základe žaloby podanej žalobcom, pričom konečným rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. k. 7Sžso/87/2011 bola žaloba zamietnutá. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 11.02.2013. Žalovaný v odôvodneniach napadnutých rozhodnutí ďalej argumentoval, že tým, že pre posúdenie právneho postavenia SZČO vo vzťahu k sociálnemu poisteniu je právne relevantné ust. § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení, pričom v konaní bolo preukázané, že žalobca bol zapísaný do zoznamu advokátov 01.01.2002 a priamo zo znenia cit. § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení vyplýva podmienka, po splnení ktorej je advokát považovaný za SZČO. Advokát zapísaný do zoznamu advokátov vedenom SAK nadobúda status SZČO na účely sociálneho poistenia podľa § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení. Na vznik povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia a s ním súvisiacej odvodovej povinnosti je potom rozhodujúci príjem z podnikania v súlade § 21 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení. Od 01.07.2008 je žalobca oprávnený poskytovať právne služby len v mene a na účet spoločnosti Advokátska kancelária Kašuba s.r.o., v ktorej je spoločníkom a konateľom. Žalovaný poukázal na ust. § 12 ods. 1 Zákona o advokácii, ktorý upravuje len formu výkonu advokácie. Konštatoval, že zmenou formy výkonu advokácie nezaniká postavenie advokáta ako SZČO podľa § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení. Zmena formy výkonu advokácie je vo vzťahu k postaveniu advokáta ako SZČO podľa Zákona o sociálnom poistení právne bezvýznamná. Na základe uvedeného žalovaný konštatoval, že žalobcovi nezaniklo k 30.06.2008 postavenie advokáta ako SZČO podľa § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení v znení úč. do 31.12.2010. Zmena formy výkonu advokácie má za následok len zmenu v spôsobe zdaňovania príjmu advokáta. Zánik oprávnenia na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu (vyčiarknutie zo zoznamu advokátov) k 30.06.2008 nebol v prípade žalobcu preukázaný a taktiež žalobca nepreukázal k 30.06.2008 vznik pracovného pomeru, v ktorom je na výkon činnosti povinný mať oprávnenie podľa osobitného predpisu. Vo vzťahu k žalobcom predloženému Potvrdeniu SAK žalovaný poukázal na ust. § 71 ods. 2 písm. k/ Zákona o advokácii, podľa ktorého SAK vydáva záväzné potvrdenie o forme výkonu advokácie podľa § 12 tohto zákona a o skutočnosti, či advokát je SZČO podľa osobitného predpisu. Žalovaný argumentoval, že na základe § 71 ods. 2 písm. k/ Zákona o advokácii nie je daná právomoc SAK rozhodovať o tom, či je advokát SZČO na účely sociálneho poistenia. SAK vydáva len záväzné potvrdenie o tejto skutočnosti. Vydaniu potvrdenia o tejto skutočnosti musí podľa žalovaného predchádzať rozhodnutie príslušného orgánu, a tým je v tomto prípade pobočka Sociálnej poisťovne na základe § 178 ods. 1 písm. a/ bod 1. Zákona o sociálnom poistení. Vyššie uvedený právny názor Sociálnej poisťovne bol potvrdený aj rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 7Sžso/87/2011 z 13.12.2012. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s poukazom na § 128 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/, ods. 11 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení a § 20 ods. 1 písm. b/ zák. č. 43/2004 Z.z. je žalobca ako povinne nemocensky a dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba povinný platiť poistné na nemocenské poistenie, starobné poistenie, príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity, pričom jednotlivé sadzby na poistenie, prípadne príspevky, upravujú ust. § 130 písm. c/, § 131 ods. 2 písm. c/, § 132 písm. c/, § 137 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení a § 22 písm. b/ zák. č. 43/2004 Z.z. Vzhľadom na výšku základu dane z príjmov žalobcu dosiahnutých za r. 2007 bol žalobca v rozhodnom období (január 2009 až jún 2009 a júl 2008 až december 2008) povinný platiť poistné a príspevky vypočítané z vymeriavacieho základu tak, ako vyplýva z prvostupňových rozhodnutí správneho orgánu i napadnutých rozhodnutí žalovaného, pričom toto poistné a príspevky bol žalobca povinný odvádzať v lehotách a spôsobom stanoveným citovanými zákonmi. Vzhľadom na to, že v konaní bolo preukázané, že žalobca ku dňu vydania napadnutých rozhodnutí poistné a príspevky za mesiace január až jún 2009, august až december 2008 nezaplatil vôbec a poistné a príspevky za obdobie júl 2008 zaplatil v nesprávnej sume, tieto mu boli predpísané napadnutými rozhodnutiami v spojení s prvostupňovými rozhodnutiami správneho orgánu v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov žalovaný prvostupňové rozhodnutia správneho orgánu potvrdil.

V administratívnom spise sa nachádza overená fotokópia Oznámenia o zapísaní do zoznamu advokátov vydaného SAK žalobcovi dňa 01.01.2002 č. 5/2002-dr.De/Sl, podľa ktorého bol žalobca dňom 01.01.2002 zapísaný do zoznamu advokátov ako advokát. Z Potvrdenia o zániku oprávnenia vykonávať advokáciu ako fyzická osoba z 01.07.2008 č. 7/2008-JUDr.Pp/Ma vyplýva, že SAK potvrdila, že od 30.06.2008 žalobcovi zaniklo oprávnenie vykonávať advokáciu samostatne ako fyzická osoba a od

01.07.2008 môže poskytovať právne služby len v mene a na účet spoločnosti Advokátska kancelária Kašuba s.r.o., ktorej je konateľom. Z fotokópie Zakladateľskej listiny obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária Kašuba s.r.o. bod VII ods. 3 vyplýva, že advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne, v združení ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti, alebo ako konateľ inej spoločnosti s ručením obmedzeným.

Z fotokópie Registračného listu fyzickej osoby - odhláška vyplýva, že žalobca túto odhlášku prvostupňovému správneému orgánu doručil 08.07.2008.

Z fotokópie Výpisu z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za r. 2007 zo dňa 31.03.2008 vyplýva, že žalobca dosiahol príjmy z podnikania vykonávaného podľa osobitných predpisov vo výške 3.548.942,- Sk, výdavky 1.425.212,- Sk, čiastkový základ dane z príjmov podľa § 6 zákona predstavoval 2.123.730,- Sk.

Súčasťou administratívneho spisu je počítačová zostava osvedčujúca odvádzanie poistného žalobcom, ako aj Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pob. Zvolen zo dňa 28.08.2008 č. 7010-205-08-SZČO-3, ktorým bolo rozhodnuté vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a dôchodkového poistenia SZČO s poukazom na § 178 ods. 1 písm. a/ bod 1. Zákona o sociálnom poistení tak, že SZČO JUDr. J. A. povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30.06.2008 nezaniklo a Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. 322-6214-C-04/2008 zo dňa 15.01.2009, ktorým bolo predmetné rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 28.08.2008 potvrdené. Rozhodnutie žalovaného zo dňa 15.01.2009 nadobudlo právoplatnosť 06.02.2009. Súčasťou administratívneho spisu je i overená fotokópia rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 7Sžso/87/2011 zo dňa 13.12.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.02.2013, ktorým bola žaloba žalobcu P. J. A. proti žalovanému Sociálna poisťovňa, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 322-6214-GC-04/2008 zo dňa 15.01.2009 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. 7010-205-08-SZČO-3 zo dňa 28.08.2008 zamietnutá.

Tak, ako je uvedené na str. 8 tohto rozhodnutia, súd na základe návrhov žalobcu konania prerušil do právoplatného skončenia konania Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. II.ÚS 335/2013, v ktorom sa rozhodovalo o ústavnej sťažnosti žalobcu, v ktorej namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžso/87/2011 zo dňa 13.12.2012. Z Nálezu Ústavného súdu SR II.ÚS 335/2013-51 zo dňa 26.03.2015 vyplýva, že o predmetnej sťažnosti žalobcu Ústavný súd SR rozhodol tak, že základné právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžso/87/2011 z 13.12.2012 porušené neboli. Z predmetného nálezu Ústavného súdu SR o.i. vyplýva, že ústavný súd je toho názoru, že: „Pri výklade uvedených pojmov (§ 5 a § 21 ods. 4 Zákona o sociálnom poistení) je potrebné dospieť k rovnakým záverom, k akým dospel najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 7Sžso/87/2011 z 13.12.2012, a teda vychádzať z toho, že existencia oprávnenia advokáta na vykonávanie advokátskej činnosti podmienená jeho zápisom v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou trvá až do času, kým advokát nebol vyčiarknutý z takéhoto zoznamu, čo má za následok, že musí byť považovaný za SZČO pre potreby Zákona o sociálnom poistení, a preto je povinne nemocensky poistený podľa § 14 ods. 1 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení a povinne dôchodkovo poistený podľa § 15 ods. 1 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení, pričom vznik a zánik tohto poistenia sa viaže na podmienky upravené v § 21 Zákona o sociálnom poistení.“

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení úč. do 31.12.2010 v znení zák. č. 555/2007 Z.z. (ďalej len „Zákon o sociálnom poistení“) tento zákon vymedzuje sociálne poistenie, upravuje rozsah

sociálneho poistenia, právne vzťahy pri vykonávaní sociálneho poistenia, organizáciu sociálneho poistenia, financovanie sociálneho poistenia, dozor štátu nad vykonávaním sociálneho poistenia a konanie vo veciach sociálneho poistenia.

Podľa § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení samostatne zárobkovo činná osoba podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá má oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu 19) okrem činnosti fyzickej osoby v pracovnom pomere, na ktorej výkon je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu. 21)

Poznámka č. 19 odkazuje napr. na zákon SNR č. 132/1990 Zb. o advokácii, ktorý bol zrušený a nahradený zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii účinným od 01.01.2004.

Podľa § 14 ods. 1 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení povinne nemocensky poistení sú samostatne zárobkovo činná osoba, ktorej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu 34) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9.

Podľa § 15 ods. 1 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení povinne dôchodkovo poistená je samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá je povinne nemocensky poistená.

Podľa § 21 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osobe vzniká od 1. júla kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu 34) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9, a zaniká 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu 34) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 4 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zaniká vždy samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v § 5 písm. b) a c) dňom zániku týchto oprávnení, a samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v § 5 písm. c) odo dňa vzniku pracovného pomeru, v ktorom na výkon činnosti je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu, 21) ak od tohto dňa podľa svojho vyhlásenia nevykonáva činnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby uvedenej v § 5 písm. c).

Poznámka č. 21 odkazuje napr. na zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov.

Podľa § 128 ods. 1 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení poistné na nemocenské poistenie platí povinne nemocensky poistená samostatne zárobkovo činná osoba.

Podľa § 128 ods. 2 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení poistné na starobné poistenie platí povinne dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba.

Podľa § 128 ods. 3 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení poistné na invalidné poistenie platí, ak tento zákon neustanovuje inak, povinne dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba.

Podľa § 128 ods. 11 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení poistné do rezervného fondu solidarity platí povinne dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba.

Podľa § 138 ods. 6 Zákona o sociálnom poistení vymeriavací základ povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej samostatne zárobkovo činnnej osoby je polovica pomernej časti základu dane z príjmov fyzických osôb dosiahnutých vykonávaním podnikania a inej samostatnej zárobkovej činnosti. Pomerná časť základu dane je časť pripadajúca na jeden kalendárny mesiac výkonu podnikania a inej samostatnej zárobkovej činnosti. Suma vymeriavacieho základu sa zníži o výšku príspevkov zaplatených samostatne zárobkovo činnou osobou na jej doplnkové dôchodkové sporenie, životné poistenie a účelové sporenie v úhrne najviac v sume nezdaniteľnej časti základu dane

podľa osobitného predpisu 78a) pripadajúcej na jeden kalendárny mesiac. Pri nedodržaní podmienok ustanovených osobitným predpisom, 78b) alebo ak životné poistenie zanikne z dôvodov ustanovených osobitným predpisom 78c) sa suma vymeriavacieho základu zvýši o sumu príspevkov na doplnkové dôchodkové sporenie, platieb poistného na životné poistenie a platieb účelového sporenia zaplatenú podľa osobitného predpisu 78d) pripadajúcu na jeden kalendárny mesiac.

Podľa § 141 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení fyzická osoba a právnická osoba, ktoré sú povinné platiť poistné, sú povinné poistné odvádzať, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 142 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení poistné sa platí na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici za kalendárny mesiac pozadu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 143 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení poistné je splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 144 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení sociálna poisťovňa predpíše poistné fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnej odvádzať poistné, ak táto osoba neodviedla poistné vôbec alebo ak ho odviedla v nesprávnej sume. Ak suma dlžného poistného v úhrne je nižšia ako 3,32 eura, Sociálna poisťovňa dlžnú sumu nepredpíše.

Podľa § 152a Zákona o sociálnom poistení na predpísanie príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, 1) vrátenie príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, 1) povolenie splátok dlžných súm príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, 1) premičanie príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, 1) pohľadávky na príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie, 1) postúpenie pohľadávky na príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie, 1) odpísanie pohľadávky na príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie 1) platia § 144 až 151 rovnako.

Podľa § 172 ods. 1, 2, 3 Zákona o sociálnom poistení (1) Na konanie vo veciach sociálneho poistenia sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje ani na konanie vo veciach starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom.

(2) V konaní vo veciach sociálneho poistenia a vo veciach starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov právnych vzťahov sociálneho poistenia a účastníkov právnych vzťahov starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom Sociálna poisťovňa.

(3) Konanie vo veciach podľa odseku 1 je

a) konanie v dávkových veciach sociálneho poistenia (ďalej len "dávkové konanie"),

b) iné konanie (ďalej len "nedávkové konanie").

Podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod 1. Zákona o sociálnom poistení do pôsobnosti pobočky patrí rozhodovať v prvom stupni o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch.

Podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod 8. Zákona o sociálnom poistení rozhodovať v prvom stupni o poistnom a o príspevku na starobné dôchodkové sporenie. 1)

Podľa § 179 ods. 1 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení do pôsobnosti ústredia patrí rozhodovať v druhom stupni vo veciach, o ktorých rozhodovať v prvom stupni patrí do pôsobnosti pobočky.

Podľa § 185 ods. 4 Zákona o sociálnom poistení konanie, ktoré sa začína na podnet organizačnej zložky Sociálnej poisťovne, je začaté odo dňa, keď príslušná organizačná zložka Sociálnej poisťovne urobila voči účastníkovi konania prvý úkon.

Podľa § 193 ods. 1, 4, 5, 6 Zákona o sociálnom poistení (1) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby odstránil nedostatky podania.

(4) Proti rozhodnutiu o prerušení konania sa nemožno odvolať.

(5) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne v konaní pokračuje z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka konania, len čo odpadnú dôvody, pre ktoré sa konanie prerušilo.

(6) Ak je konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

Podľa § 195 ods. 1, 2, 3 Zákona o sociálnom poistení (1) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

(2) Podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

(3) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 196 ods. 1, 6, 7 Zákona o sociálnom poistení (1) Dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

(6) Účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhli, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.

(7) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

Podľa § 198 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka Sociálnej poisťovne takýmto rozhodnutím viazaná; inak si organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

Podľa § 20 písm. b/ zák. č. 43/2004 Z.z. príspevky na starobné dôchodkové sporenie (ďalej len "príspevky") platí, ak tento zákon neustanovuje inak, samostatne zárobkovo činná osoba povinne zúčastnená na starobnom dôchodkovom poistení.

Podľa § 26 ods. 1 zák. č. 43/2004 Z.z. fyzická osoba a právnická osoba, ktoré sú povinné platiť príspevky, sú povinné príspevky odvádzať, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 27 ods. 3 zák. č. 43/2004 Z.z. príspevky sa platia na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici podľa odseku 1 za kalendárny mesiac pozadu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 28 ods. 1 zák. č. 43/2004 Z.z. povinné príspevky sú splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platia povinné príspevky, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. advokát je ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie komora.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. advokát môže vykonávať advokáciu

- a) samostatne,
- b) v združení spolu s inými advokátmi,
- c) ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti,
- d) ako komplementár komanditnej spoločnosti alebo
- e) ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným.

Podľa § 15 ods. 1, 6 Zákona o advokácii (1) Advokáti môžu na účel výkonu advokácie založiť spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorej predmetom podnikania je poskytovanie právnych služieb (ďalej len "spoločnosť s ručením obmedzeným"). Táto spoločnosť s ručením obmedzeným nesmie mať iný predmet podnikania, jej konateľmi môžu byť len advokáti a musí byť poistená pre prípad zodpovednosti za škodu, ktorá by mohla vzniknúť pri poskytovaní právnych služieb, minimálne s limitom poistného

plnenia 1 500 000 EUR za každého spoločníka. Na spoločnosť s ručením obmedzeným sa vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, 12) ak tento zákon neustanovuje inak. Spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným môže byť iba advokát.

(6) Advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne, v združení, ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti, alebo ako konateľ inej spoločnosti s ručením obmedzeným.

Podľa § 71 ods. 2 písm. k/ zák. č. 586/2003 Z.z. predsedníctvo komory ďalej vydáva záväzné potvrdenie o forme výkonu advokácie podľa § 12 tohto zákona a o skutočnosti, či advokát je samostatne zárobkovo činnou osobou podľa osobitného predpisu

Predmetom preskúmavacieho konania sú rozhodnutia žalovaného, ktorými potvrdil rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktorými bolo žalobcovi ako SZČO predpísané poistné a príspevky za obdobie január až máj 2009 a júl až december 2008 v zmysle Zákona o sociálnom poistení podľa špecifikácie uvedenej v rozhodnutiach a ich prílohách, ktoré tvoria ich neoddeliteľnú súčasť.

Žalobca v žalobách tvrdil, že predmetnými rozhodnutiami a postupom správnych orgánov bol ukrátený na svojich právach tým, že v rozpore so zákonom a odhláškou žalobcu z Registra SZČO pre účely povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia k 30.06.2008 doručenej Sociálnej poisťovni z dôvodu zániku jeho povinného nemocenského a dôchodkového poistenia dňom 30.06.2008 bolo právoplatne, no nezákonne a protiústavne rozhodnuté, že povinné nemocenské a dôchodkové poistenie dňa 30.06.2008 žalobcovi nezanikol, v dôsledku čoho Sociálna poisťovňa vydanými rozhodnutiami nezákonne predpísala žalobcovi poistné a to napriek tomu, že počnúc dňom 01.07.2008 žalobca nie je SZČO. Žalobca poukázal na argumentáciu uvedenú v nálezoch Ústavného súdu SR z 21.02.2013 sp. zn. II.ÚS 63/2012 a II.ÚS 426/2012, ako aj vo svojej sťažnosti podanej na Ústavnom súde SR pod sp. zn. II.ÚS 335/2013 s prílohami a na Potvrdenie SAK z 21.09.2009 vydané v zmysle § 71 ods. 2 písm. k/ Zákona o advokácii. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci žalovaným v dôsledku nezákonnej právnej interpretácie a aplikácie § 5 písm. c/ a § 21 ods. 4 písm. b/ zák. č. 461/2003 Z.z. v súčinnosti s ust. § 15 ods. 2 a 6 Zákona o advokácii, ako aj dôsledku ignorácie Potvrdenia SAK z 21.09.2009. Žalobca vyslovil názor, že dňa 30.06.2008 mu zaniklo oprávnenie vykonávať advokáciu ako fyzická osoba, pričom SZČO môže byť len fyzická osoba, a preto žalobca nemôže byť SZČO pre účely povinného nemocenského a dôchodkového poistenia. Predpísanie poistného a príspevkov za január až jún 2009 a júl až december 2008 preto podľa žalobcu zasahuje negatívne do jeho majetkových práv. Námietku žalobcu o nezákonnosti napadnutých rozhodnutí žalovaného v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci súd považuje za nedôvodnú.

Z administratívneho spisu vyplýva a medzi účastníkmi konania nie je sporné, že žalobca bol zapísaný do zoznamu advokátov vedeného SAK dňom 01.01.2002 a od 01.01.2002 do 30.06.2008 vykonával advokáciu podľa § 12 ods. 1 písm. a/ Zákona o advokácii samostatne ako fyzická osoba. Od 01.07.2008 vykonáva advokáciu podľa § 12 ods. 1 písm. e/ Zákona o advokácii ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným (Advokátska kancelária Kašuba s.r.o.). Žalobca dňa 08.07.2008 doručil prvostupňovému správne mu orgánu odhlášku z poistenia ako SZČO z dôvodu zániku jeho povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia k 30.06.2008, nakoľko k uvedenému dátumu mu zaniklo oprávnenie vykonávať advokáciu samostatne ako fyzická osoba, o čom predložil Potvrdenie SAK z 01.07.2008 s tým, že od 01.07.2008 môže poskytovať právne služby len v mene a na účet spoločnosti Advokátska kancelária Kašuba s.r.o., ktorej je konateľom. Prvostupňový správny orgán následne rozhodnutím z 28.08.2008 vo veci zániku povinného nemocenského a dôchodkového poistenia SZČO podľa § 178 ods. 1 písm. a/ 1. bod Zákona o sociálnom poistení rozhodol, že žalobcovi ako SZČO povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie 30.06.2008 nezaniklo. Predmetné rozhodnutie žalovaný svojím rozhodnutím z 15.01.2008 potvrdil s odôvodnením, že zmenou formy výkonu advokácie nezaniká postavenie advokáta ako SZČO podľa § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení a ani povinné nemocenské a dôchodkové poistenie podľa § 21 ods. 4 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení, pretože advokátovi nezaniká oprávnenie na výkon činnosti. Prvostupňový správny orgán následne rozhodnutiami z 15.06.2009 predpísal žalobcovi ako SZČO poistné za obdobie júl až december 2008 a január až máj 2009, proti ktorým rozhodnutiam sa žalobca odvolal a vzhľadom na to, že žalobca sa žalobou podanou na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 06.04.2009 postupom podľa V. časti O.s.p. domáhal preskúmania zákonnosti vyššie uvedených rozhodnutí Sociálnej poisťovne, správne konania boli prerušené až do právoplatného rozhodnutia súdu o predmetnej žalobe. Krajský súd v

Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 23S/32/2009-89 z 21.10.2009 rozhodnutia Sociálnej poisťovne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Na základe podaného odvolania žalovaného Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 7Sžso/5/2010 z 25.03.2010 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Banskej Bystrici znovu vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 23S/32/2009-195 z 10.06.2011 a rozhodnutia Sociálnej poisťovne opätovne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. O podanom odvolaní opätovne rozhodol Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 7Sžo/87/2011 z 13.12.2012 tak, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zmenil a žalobu zamietol. Keďže z predmetného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.02.2013 vyplýva, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu i rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že žalobcovi povinné nemocenské a dôchodkové poistenie ako SZČO k 30.06.2008 nezaniklo, boli vydané v súlade so zákonom, žalovaný pokračoval v prerušených konaniach a napadnutými rozhodnutiami zo dňa 14.06.2013 prvostupňové rozhodnutia správneho orgánu o predpísaní poistného žalobcovi potvrdil. Pri vydaní týchto rozhodnutí bola Sociálna poisťovňa v zmysle § 198 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení týmto rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. 7Sžso/87/2011 z 13.12.2012 viazaná. Žalobca podal predmetné žaloby, ktorými sa domáha preskúmania napadnutých rozhodnutí žalovaného v spojení s prvostupňovými rozhodnutiami správneho orgánu. Medzi účastníkmi konania je sporná otázka aplikácie ust. § 5 písm. c/ a § 21 ods. 4 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení v spojení s § 15 ods. 2 a 6 Zákona o advokácii, t.j. je sporné, či žalobca, ktorý od 01.07.2008 vykonáva činnosť advokáta ako spoločník a zároveň ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným poskytujúcej advokátske služby podľa § 15 Zákona o advokácii je, alebo nie je naďalej SZČO, či v danom prípade boli, alebo neboli splnené podmienky zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia podľa § 21 Zákona o sociálnom poistení, ako aj či žalobcovi bolo, alebo nebolo predpísané poistné napadnutými rozhodnutiami Sociálnej poisťovne v súlade so zákonom.

Žalobca založil svoju argumentáciu o nezákonnosti napadnutých rozhodnutí žalovaného na tom, že tieto boli vydané v dôsledku nezákonného a protiústavného rozhodnutia Sociálnej poisťovne o tom, že povinné nemocenské a dôchodkové poistenie dňom 30.06.2008 žalobcovi ako SZČO nezaniklo. Takáto argumentácia žalobcu nie je relevantná, keďže zákonnosť žalobcom označeného rozhodnutia žalovaného č. 322-3214-GC-04/2008 zo dňa 15.01.2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. k. 7010-205-08-SZČO-3 zo dňa 28.08.2008, ktorými bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že žalobcovi ako SZČO povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30.06.2008 nezaniklo, bola preskúmaná na základe žalobcom podanej žaloby podľa V. časti O.s.p. s výsledkom, že žaloba žalobcu bola ako nedôvodná zamietnutá rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 7Sžso/87/2011 zo dňa 13.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.02.2013. V odôvodnení predmetného rozsudku najvyšší súd uviedol, že „...existencia oprávnenia advokáta na vykonávanie advokátskej činnosti, podmienená jeho zápisom v zozname advokátov vedenom až do času, kým advokát nebol vyčiarknutý z takéhoto zoznamu, má za následok, že musí byť považovaný za samostatne zárobkovo činnú osobu pre potreby Zákona o sociálnom poistení. Z uvedeného dôvodu je povinne nemocensky poistený podľa § 14 ods. 1 písm. b/ a povinne dôchodkovo poistený podľa § 15 ods. 1 písm. b/ o sociálnom poistení a vznik a zánik tohto poistenia sa viaže na podmienky upravené v § 21 Zákona o sociálnom poistení. Túto skutočnosť nemôže ovplyvniť právna úprava obsiahnutá v § 12 Zákona o advokácii, ktorý upravuje formu, ktorou môže advokát vykonávať advokáciu, lebo základným predpokladom pre výkon advokácie je vykonávanie takejto činnosti fyzickou osobou, ktorá má zákonom požadované oprávnenie. Na výkon advokátskej činnosti je teda oprávnený len advokát, ktorý je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie SAK. A práve vymedzenie SZČO podľa § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení je odvodené od samotného oprávnenia vykonávať túto činnosť. Navyše § 15 Zákona o advokácii upravuje špecifické podmienky, za ktorých advokáti môžu vykonávať advokáciu ako konatelia s. r. o. a účasť advokáta v takejto spoločnosti je viazaná na existenciu oprávnenia na poskytovanie advokátskych služieb jednotlivých spoločníkov a konateľov, ktorými môžu byť len advokáti a ktorých účasť v spoločnosti zaniká vyčiarknutím zo zoznamu advokátov, v skutočnosti stratou oprávnenia na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu.“ Najvyšší súd SR v predmetnom rozsudku poukázal aj na názor Ústavného súdu SR, ktorý už v obdobnej veci vyslovil, že „...predmetný výklad Najvyšším súdom nevykazuje nedostatky, ktoré by odôvodňovali záver o porušení základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR alebo práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru (II.ÚS 508/2010-15).“ Najvyšší súd v predmetnom rozsudku ďalej uviedol, že „...v súvislosti so žalobcom uvádzanými potvrdeniami SAK najvyšší súd poznamenáva, že uvedené dôkazy sú jedným z podkladov rozhodnutia, pričom SAK nie je oprávnená poskytovať záväzný výklad ustanovení Zákona o sociálnom poistení voči tretím osobám, pretože už z jej povahy

ako samosprávnej stavovskej organizácie vyplýva, že môže upravovať a riadiť vzťahy len dovnútra, teda vo vzťahu k advokátom, ktorých združuje, a nie vo vzťahu k iným orgánom verejnej správy. Ďalej treba poukázať na skutočnosť, že v uvedenej veci je aj názor Najvyššieho súdu SR zjednotený, lebo rozsudok Najvyššieho súdu SR z 01.07.2011 sp. zn. 7Sžo/27/2010, v ktorom bol vyslovený rovnaký právny názor v obdobnej veci, bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2012 pod č. 66.“ Z uvedeného vyplýva, že v preskúmvacom konaní nebolo zistené, že by predmetné rozhodnutie alebo postup Sociálnej poisťovne bol v rozpore so zákonom. Predmetný rozsudok najvyššieho súdu bol následne na základe ústavnej sťažnosti podanej žalobcom podrobený testu ústavnosti so záverom, že základné právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/87/2011 z 13.12.2012 porušené neboli (Nález Ústavného súdu SR II.ÚS 335/2013-51 zo dňa 26.03.2015).

V odôvodnení predmetného nálezu sa v bode II. uvádza, že II. senát ústavného súdu pri meritórnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa (žalobcu) dospel k záveru, že vo veci je potrebné zotrvať na právnom názore vyslovenom v nálezoch sp. zn. II.ÚS 63/2012 z 21.02.2013 a sp. zn. II.ÚS 426/2012 z 21.02.2013, ktorými v obdobných veciach konštatoval porušenie sťažovateľmi označených práv. Poukázal na vyššie cit. nálezy Ústavného súdu SR a na právne vety obsiahnuté v predmetných nálezoch, na ktoré nálezy poukazuje v žalobe aj samotný žalobca. Vzhľadom na existenciu uznesenia III. senátu Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 426/2012 z 12.09.2012, ale aj ďalších rozhodnutí I., III. a IV. senátu, ktoré sú citované na st. 21 predmetného nálezu o odmietnutí obdobných sťažností ústavným súdom ako zjavne neopodstatnených, predložil II. senát ústavného súdu s poukazom na § 6 zákona o ústavnom súde vec plénu ústavnému súdu na účely zjednotenia odchylných právnych názorov, pričom navrhol plénu ústavného súdu prijať zjednocujúce stanovisko. Plénum ústavného súdu o tomto návrhu II. senátu ústavného súdu rozhodlo uznesením sp. zn. PLz.ÚS1/2015 zo 04.03.2015 tak, že návrh zamietlo. Vzhľadom na toto rozhodnutie pléna ústavného súdu je potrebné rozhodovať v línii uznesenia sp. zn. III.ÚS 426/2012 z 12.09.2012. Ústavný súd v predmetnom náleze poukázal na znenie ust. § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení, § 21 ods. 4 písm. b/, § 14 ods. 1 písm. b/ a § 15 ods. 1 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení, pričom uviedol: „...ako vyplýva z citovaných ustanovení, poistné na nemocenské poistenie je povinná platiť povinne nemocensky poistená SZČO (§ 128 ods. 1 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení) a poistné na nemocenské poistenie povinne nemocensky poistená SZČO (§ 128 ods. 2 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení). Povinne nemocensky poistenou je SZČO, ktorej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12 násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9 (§ 14 ods. 1 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení). Ako vyplýva z uvedeného povinnosť platiť poistné na nemocenské a dôchodkové poistenie vzniká iba za súčasného splnenia podmienky výšky definovaného príjmu za rozhodné obdobie a skutočnosti, že daný subjekt je SZČO. Keďže sťažovateľ nespochybňuje správnosť záveru správnych orgánov o tom, že v rozhodnom období dosiahol príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12 násobok vymeriavacieho základu, je potrebné sa zaoberať ďalej iba definíciou SZČO. Tou je (o.i.) fyzická osoba, ktorá má oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu, v tomto prípade na výkon advokácie (§ 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení). Povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zaniká vždy SZČO uvedenej v § 5 písm. b/ a c/ dňom zániku oprávnenia na výkon advokácie (§ 21 ods. 4 Zákona o sociálnom poistení).

S ohľadom na uvedené je potrebné zaoberať sa pojmami „fyzická osoba, ktorá má oprávnenie na vykonávanie advokácie“, resp. „fyzická osoba, ktorej oprávnenie na vykonávanie advokácie zaniklo“, a to z hľadiska, či ich ústavne konformnému výkladu zodpovedá prístup, podľa ktorého je takouto osobou každý advokát zapísaný do zoznamu advokátov už len z dôvodu jeho zápisu v zozname advokátov (a prestáva takouto osobou byť iba jeho vyškrtnutím zo zoznamu advokátov), alebo taký výklad, podľa ktorého takouto osobou nie je (alebo ňou prestáva byť) advokát, ktorý vo vlastnom mene nie je oprávnený advokáciu vykonávať, hoci je zapísaný v zozname advokátov vedenom SAK (napr. aj z dôvodu, že vykonáva advokáciu ako konateľ s. r. o. zapísanej do zoznamu spoločností vedenom SAK (§ 12 ods. 2 a § 71 ods. 2 písm. b/ Zákona o advokácii).“ Ústavný súd v odôvodnení predmetného nálezu ďalej poukázal na ust. § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, § 12 ods. 1, § 12 ods. 2, § 15 ods. 1, § 15 ods. 2, § 15 ods. 6 Zákona o advokácii, z ktorých vyplýva, že „...spoločníkom a konateľom s. r. o. založenej na účely výkonu advokácie môže byť iba advokát (§ 15 ods. 1 cit. zákona), pričom advokátom je ten, kto je zapísaný do

zoznamu advokátov vedeného SAK (§ 2 ods. 1 cit. zákona). Advokáti ako konatelia s. r. o. vykonávajú advokáciu v mene a na účet spoločnosti (§ 15 ods. 2 cit. zákona). Pritom platí, že advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ s. r. o., nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne (§ 15 ods. 6 cit. zákona). S ohľadom na skutočnosť, že v priebehu konania pred správnym orgánom a správnymi súdmi nebolo preukázané, že by sťažovateľ postupoval podľa druhej vety § 15 ods. 6 Zákona o advokácii (v znení úč. do 31.12.2012), týmto prípadom sa nezaoberal ani ústavný súd a vychádzal z toho, že na sťažovateľa sa v celom rozsahu vzťahuje prvá veta tohto ustanovenia, teda že nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne“. V predmetnej sťažnosti sťažovateľ tvrdil, že ústavne konformný výklad pojmu „fyzická osoba, ktorá má oprávnenie na vykonávanie advokácie“ na účely § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení je taký, že takouto osobou nie je advokát vykonávajúci advokáciu ako konateľ s. r. o., a to z dôvodu, že takáto osoba nemá oprávnenie na vykonávanie advokácie, hoci je zapísaná v zozname advokátov vedenom SAK. Ústavný súd v odôvodnení predmetného nálezu uviedol, že „... pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasností alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybností, možno uprednostniť výklad *ratione legis* pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamena výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ust. čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (III.ÚS 341/07). Ústavný súd je toho názoru, že pri výklade uvedených pojmov (§ 5 a § 21 ods. 4 Zákona o sociálnom poistení) je potrebné dospieť k rovnakým záverom, k akým dospel najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 7Sžso/87/2011 z 13.12.2012, a teda vychádzať z toho, že existencia oprávnenia advokáta na vykonávanie advokátskej činnosti podmienená jeho zápisom v zozname advokátov vedenom SAK trvá až do času, kým advokát nebol vyčiarknutý z takéhoto zoznamu, čo má za následok, že musí byť považovaný za SZČO pre potreby Zákona o sociálnom poistení, a preto je povinne nemocensky poistený podľa § 14 ods. 1 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení a povinne dôchodkovo poistený podľa § 15 ods. 1 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení, pričom vznik a zánik tohto poistenia sa viaže na podmienky upravené v § 21 Zákona o sociálnom poistení“. Z nálezu ústavného súdu vyplýva, že „...argumenty najvyššieho súdu odôvodňujúce výrok jeho rozhodnutia sa javia ako legitímne a ústavne akceptovateľné. Ústavný súd zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu nevykazuje znaky svojvôle, nevyhodnocuje nové dôkazy a právne závery, konštatuje dostatočne zistený skutkový stav, k čomu najvyšší súd dospel na základe vlastných myšlienkových postupov a hodnotení. Preto rozhodnutie, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ svojho výroku je potrebné z tohto pohľadu hodnotiť ako dôsledok rozhodovacej činnosti, ktorým je realizované základné právo účastníka konania na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Aj v sťažovateľovej veci boli závery najvyššieho súdu identické s už spomenutými inými obdobnými vecami a tak niet dôvodu aj s ohľadom na uznesenie pléna ústavného súdu sp. zn. PLz.ÚS1/2015 zo 04.03.2015, ktorými je senát v ďalšom viazaný, odchýliť sa od postoja ústavného súdu k opodstatnenosti týchto sťažností vyslovených v jeho skoršej rozhodovacej praxi ani v prerokúvanom prípade. I samotný ústavný súd musí vynaložiť maximálnu snahu v prospech rešpektovania právnej istoty, v posudzovanom prípade nastolenej stabilnou judikatúrou najvyššieho súdu. Preto zaujímajúc rovnaký postoj ako v predošlých konaniach o sťažnostiach označených v tomto rozhodnutí, ako aj v tomto prípade ústavný súd považoval námietky sťažovateľa týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia jeho veci všeobecnými súdmi za zjavne neopodstatnené (III.ÚS 386/2012)“. V predmetnom náleze napokon ústavný súd uviedol, že „Najvyšší súd teda ústavne akceptovateľným spôsobom odôvodnil svoj právny názor aplikoval a interpretoval príslušné všeobecne záväzné právne predpisy v súlade s ich znením i obsahom a jeho závery obsiahnuté v napadnutom rozsudku je potrebné považovať za výraz autonómneho rozhodovania najvyššieho súdu. Postup a napadnutý rozsudok najvyššieho súdu je ústavne konformný, nie je svojvoľný (arbitrárny) alebo ústavne neudržateľný pre zjavné pochybenie alebo omyly v posudzovaní obsahu aplikovanej právnej úpravy. Ústavný súd tak nezistil v postupe a v skutkových a právnych záveroch napadnutého rozsudku najvyššieho súdu nič ústavne nekonformné, čo by nasvedčovalo ich arbitrárnosti, alebo ústavnej neakceptovateľnosti. Z uvedeného dôvodu ústavný súd konštatuje, že

napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu nedošlo k porušeniu práv sťažovateľa garantovaných čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Ústavný súd tak nenachádza dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku najvyššieho súdu“.

Vzhľadom na vyššie uvedené nie je možné za dôvodnú považovať žalobcovu námietku, že žalovaný (i prvostupňový správny orgán) nesprávne, nezákonne a protiústavne rozhodol, že povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30.06.2008 žalobcovi nezaniklo a v dôsledku toho vymáha od žalobcu poistné a príspevky nezákonne a protiústavne na základe napadnutých rozhodnutí žalovaného. Rovnako nedôvodná je i námietka žalobcu, pokiaľ namietal nezákonnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného (aj prvostupňového správneho orgánu) z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ žalovaný vzhľadom na právoplatné rozhodnutie Sociálnej poisťovne z 15.01.2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 28.08.2008, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobcovi ako SZČO povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie k 30.06.2008 nezaniklo, pričom zákonnosť týchto rozhodnutí bola preskúmaná v konaní podľa V. časti O.s.p. s tým, že Najvyšší súd SR č.k. 7Sžso/87/2011 žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, ako aj vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, napadnutými rozhodnutiami zo 14.06.2013 v spojení s prvostupňovými rozhodnutiami z 15.06.2009 predpísal žalobcovi poistné a príspevky za obdobie január až máj 2009 a júl až december 2008, takéto rozhodnutia sú výsledkom správneho právneho posúdenia veci. Pri posudzovaní právneho postavenia SZČO na účely sociálneho poistenia je potrebné vychádzať z ust. § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení, ktoré vymedzuje pojem SZČO na účely tohto zákona a upravuje tak aj postavenie advokáta, ktorý má oprávnenie na vykonávanie advokátskej činnosti. Ust. § 15 Zákona o advokácii upravuje špecifické podmienky, za ktorých advokáti môžu vykonávať advokáciu ako konatelia s. r. o. Účasť advokáta v takejto spoločnosti je viazaná na existenciu jeho oprávnenia na poskytovanie advokátskych služieb. Existencia oprávnenia advokáta na výkon advokátskej činnosti, podmienená jeho zápisom v zozname advokátov vedenom SAK až do času, kým advokát nebol vyčiarknutý z takéhoto zoznamu alebo nedošlo k pozastaveniu výkonu advokácie podľa § 8 Zákona o advokácii má za následok, že advokát musí byť považovaný za SZČO na účely Zákona o sociálnom poistení. Z uvedeného dôvodu je povinne nemocensky poistený podľa § 14 ods. 1 písm. b/ a povinne dôchodkovo poistený podľa § 15 ods. 1 písm. d/ Zákona o sociálnom poistení a vznik a zánik tohto poistenia sa viaže na podmienky uvedené v § 21 cit. zákona. Túto skutočnosť nemôže ovplyvniť právna úprava obsiahnutá v § 12 Zákona o advokácii upravujúca iba formu, ktorou môže advokát advokáciu vykonávať, pretože základným predpokladom výkonu advokácie je výkon takej činnosti fyzickou osobou, ktorá má zákonom požadované oprávnenie. Vymedzenie SZČO podľa § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení v znení úč. do 31.12.2010 je odvodené od samotného oprávnenia vykonávať advokáciu. Nositeľom tohto oprávnenia je advokát ako fyzická osoba. Žalobcovi oprávnenie na vykonávanie činnosti ako také nezaniklo, je len osobitným zákonom limitovaný v tom, že túto činnosť nemôže súčasne vykonávať samostatne, keďže si sám zvolil, že advokátske služby bude vykonávať prostredníctvom s. r. o. Oprávnenie na vykonávanie advokácie je viazané na fyzickú osobu a nezaniká ani v prípade, že advokátsku činnosť realizuje prostredníctvom obchodnej spoločnosti, v dôsledku čoho v preskúvanom prípade nenastali zákonom taxatívne vymedzené skutočnosti v § 21 Zákona o sociálnom poistení rozhodujúce pre zánik povinného nemocenského a dôchodkového poistenia u žalobcu ako SZČO. Žalobcovi po celý čas status advokáta zostáva, svoje profesijné označenie je povinný podľa Zákona o advokácii používať aj v prípade, že právne služby poskytuje prostredníctvom združenia, verejnej obchodnej spoločnosti, komanditnej spoločnosti alebo spoločnosti s ručením obmedzeným a až k nemu následne pripája meno združenia alebo obchodné meno spoločnosti. Účasť advokáta v spoločnosti s ručením obmedzeným je viazaná na existenciu oprávnenia na poskytovanie advokátskych služieb jednotlivých spoločníkov a konateľov, ktorými môžu byť len advokáti a ktorých účasť v spoločnosti zaniká vyčiarknutím zo zoznamu advokátov, v skutočnosti stratou oprávnenia na vykonávanie činnosti advokáta.

Rozhodovanie o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia zákonodarca v sporných prípadoch zveril do vecnej pôsobnosti pobočky Sociálnej poisťovne (§ 178 ods. 1 písm. a/ bod 1. Zákona o sociálnom poistení). Z ust. § 71 ods. 2 písm. k/ Zákona o advokácii vyplýva oprávnenie predsedníctva SAK vydávať potvrdenie podľa § 12 Zákona o advokácii a o skutočnosti, či advokát je SZČO podľa osobitného predpisu. Z cit. ustanovenia však nevyplýva, že by takéto potvrdenie bolo pre žalovaného záväzným vzhľadom na to, že SAK nie je oprávnená poskytovať záväzný výklad ustanovení Zákona o sociálnom poistení voči tretím osobám, pretože už z jej povahy ako samosprávnej stavovskej organizácie vyplýva, že môže upravovať a riadiť vzťahy len dovnútra, teda vo vzťahu k advokátom, ktorých združuje

a nie vo vzťahu k orgánom verejnej správy. Predsedníctvu SAK vydávať potvrdenie podľa § 12 Zákona o advokácii (§ 71 ods. 2 písm. k/ Zákona o advokácii) naviac vzniklo až od 01.10.2009, nie je preto relevantné pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 15.01.2009 o trvaní poistenia resp. nezániku povinného poistenia žalobcu k 30.06.2008. Pokiaľ žalobca v žalobách namietal, že žalovaný ignoroval predmetné potvrdenie vydané SAK dňa 21.09.2009, táto námietka nekorešponduje s odôvodnením napadnutých rozhodnutí žalovaného, keďže žalovaný sa s predmetným potvrdením ako dôkazom, ktorý bol jedným z podkladov predmetných rozhodnutí, vysporiadal so záverom, že na základe § 71 ods. 2 písm. k/ Zákona o advokácii nie je daná právomoc SAK rozhodovať o tom, či je advokát SZČO na účely sociálneho poistenia. Príslušným orgánom, ktorý má právomoc rozhodovať o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch pre účely Zákona o sociálnom poistení zákon zveril pobočke Sociálnej poisťovne v zmysle § 178 ods. 1 písm. a/ bod 1. Zákona o sociálnom poistení. Posúdenie, či žalobca je SZČO podľa Zákona o sociálnom poistení patrí do právomoci orgánu verejnej správy, ktorým je v preskúmvanej veci žalovaný a správnosť jeho záverov o tejto otázke je oprávnený skúmať výlučne súd podľa V. časti O.s.p. v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy. V prejednávanom prípade bolo predmetné rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu o tejto veci predmetom súdneho prieskumu podľa V. časti O.s.p., pričom výsledkom tohto konania bol rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 7Sžso/87/2011, ktorým bol žalovaný pri svojom rozhodovaní viazaný. Okresný súd na rozhodovanie o určení, že takéto potvrdenie vydané predsedníctvom SAK je pre orgán verejnej správy záväzné, nie je vecne príslušný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že zmenou formy advokácie žalobcovi nezániklo k 30.06.2008 postavenie advokáta ako SZČO podľa § 5 písm. c/ Zákona o sociálnom poistení v znení úč. do 31.12.2010 a keďže žalobca spĺňal podmienky podľa § 14 ods. 1 písm. b/ a § 15 ods. 1 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení (splnenie podmienok žalobca nenamietal) vznikla mu v rozhodnom období povinnosť platiť poistné na nemocenské poistenie, na starobné poistenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity podľa § 128 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/, ods. 11 písm. b/ Zákona o sociálnom poistení a príspevky na starobné dôchodkové sporenie podľa § 20 ods. 1 písm. b/ zák. č. 43/2004 Z.z. vo výške stanovenej Zákomom o sociálnom poistení, pričom medzi účastníkmi konania nebola sporná ani výška predpísaného poistného, ani to, že v rozhodnom období žalobca dosiahol príjem z podnikania vyšší ako 12 násobok vymeriavacieho základu. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca za obdobie január až máj 2009 a august až december 2008 vyššie uvedené poistné neodvádzal vôbec a v júli 2008 odviezol poistné v nesprávnej sume. Prvostupňový správny orgán i žalovaný postupovali preto v súlade so zákonom, ak napadnutými rozhodnutiami v zmysle § 144 Zákona o sociálnom poistení žalobcovi predpísali dlžné poistné a príspevky za príslušné obdobie (január až máj 2009 a júl až december 2008).

Pokiaľ žalobca namietal nezákonnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného z dôvodu nesprávneho postupu žalovaného, keď tento po skončení prerušenia (odvolacieho) konania v oboch veciach neoznámil žalobcovi, že začne vo veciach opäť konať a nevyzval žalobcu o uvedenie prípadne nových skutočností a dôvodov, ktoré majú vplyv na správnosť a zákonnosť konania a rozhodnutí žalovaného, čím mal byť žalobca ukrátený na svojich právach tým, že mu bolo odňaté právo na inú právnu ochranu, súd uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Predovšetkým je potrebné poukázať na to, že Zákon o sociálnom poistení ustanovuje špeciálnu právnu úpravu konania vo veciach sociálneho poistenia (§ 172 a nasl. cit. zákona), pričom vylučuje použitie všeobecného predpisu o správnom konaní (t.j. zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - ďalej len „Správny poriadok“). Podľa § 172 ods. 1 O.s.p. na konanie vo veciach sociálneho poistenia sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní a tento sa nevzťahuje ani na konanie vo veciach starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom. Konanie sa začína na podnet organizačnej zložky Sociálnej poisťovne a je začaté odo dňa, keď príslušná organizačná zložka Sociálnej poisťovne urobila voči účastníkovi konania prvý úkon (§ 185 ods. 4 Zákona o sociálnom poistení), pričom za prvý úkon je možné považovať aj doručenie rozhodnutia. V predmetných prípadoch prvostupňový správny orgán začal konanie vydaním a následným doručením prvostupňových rozhodnutí, proti ktorým podal žalobca odvolanie a žiadal konania prerušiť do právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci preskúmania rozhodnutí Sociálnej poisťovne (prvostupňového správneho orgánu i žalovaného), ktorými bolo rozhodnuté o tom, že SZČO P. J. A. (žalobca) povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30.06.2008 nezániklo, ktoré konanie bolo začaté na základe žalobcom podanej žaloby postupom podľa V. časti O.s.p. Žalovaný vyhovel návrhom žalobcu ako účastníka správneho konania na prerušenie konaní a rozhodnutiami zo dňa 22.12.2009 prerušil tieto

konania v súlade s § 193 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení. Z týchto rozhodnutí vyplýva, že konania boli prerušené odo dňa doručenia rozhodnutia do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci žaloby proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, ústredie z 15.01.2009 a rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pob. Zvolen z 28.08.2008. Rozhodnutie vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako SZČO žalovaný považoval za predbežnú otázku, ktorú bolo potrebné vyriešiť pred rozhodnutím o odvolaniach žalobcu proti rozhodnutiam, ktorými mu bolo predpísané poistné a príspevky za príslušné obdobia, pričom výsledok rozhodovania Krajského súdu v Banskej Bystrici mohlo mať podľa žalovaného podstatný vplyv na predpísanie poistného žalobcovi za príslušné obdobia. Žalovaný v rozhodnutiach o prerušení konania súčasne účastníkov konania poučil o tom, že v zmysle § 193 ods. 4 Zákona o sociálnom poistení bude v konaniach pokračovať, len čo odpadnú dôvody, pre ktoré sa konania prerušili. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o sociálnom poistení jednoznačne vyplýva, že správny orgán (žalovaný) bol oprávnený (a aj povinný) pokračovať v správnom konaní ako náhle sa stalo rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorým bol zmenený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici a žaloba žalobcu bola zamietnutá, právoplatné. Zo žiadneho ustanovenia Zákona o sociálnom poistení nevyplýva žalovanému povinnosť, aby informoval žalobcu o skončení súdneho konania, ktorého bol žalobca sám účastníkom a ktorému boli všetky rozhodnutia vydané v predmetnom súdnom konaní, t.j. aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžso/87/2011, doručené. V konaní nebolo sporné, že predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR nadobudlo právoplatnosť dňa 11.02.2013. Žalovaný preto postupoval v súlade so zákonom (§ 193 ods. 5 Zákona o sociálnom poistení), keď pokračoval v konaní z vlastného podnetu, len čo odpadli dôvody, pre ktoré bolo konanie prerušené, pretože Zákon o sociálnom poistení neukladá žalovanému povinnosť, aby účastníka konania (žalobcu) informoval o tom, že mieni v konaní pokračovať. Taktiež Zákon o sociálnom poistení (na rozdiel od ustanovení Správneho poriadku) neukladá žalovanému povinnosť pred vydaním rozhodnutia dať možnosť vyjadriť sa účastníkovi konania k jeho podkladom a k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 7Sžso/20/2010 z 24.02.2011). Súd považuje za potrebné uviesť, že skutočnosť, že konanie bolo prerušené, nebránila žalobcovi ako účastníkovi správneho konania v prípade, že mal k dispozícii buď nejaké dôkazy, alebo v prípade, že nastali podľa žalobcu nejaké právne alebo skutkovo významné skutočnosti dôležité pre konanie, aby tieto dôkazy správnemu orgánu predložil, alebo tieto skutočnosti správnemu orgánu oznámil. Mohol tak urobiť aj v prerušenom konaní. Z administratívneho spisu nevyplýva, a žalobca to ani netvrdil, že by takéto dôkazy správnemu orgánu predložil alebo nové skutočnosti oznámil. Pokiaľ teda žalovaný žalobcovi neoznámil, že mieni pokračovať v konaniach (keďže dôvod na ich prerušenie odpadol) a nevyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutí, nepostupoval nezákonne, a preto zákonným postupom žalovaného nemohlo byť zasiahnuté do práv alebo právom chránených záujmov žalobcu tak, ako to tvrdí v žalobe. Navyše podkladmi rozhodnutí žalovaného boli len listiny predložené žalobcom, resp. získané prvostupňovým správnym orgánom v správnom konaní, ktoré boli žalobcovi známe a „novou skutočnosťou“ bol len výsledok súdneho konania, v ktorom sa preskúmavala zákonnosť rozhodnutí Sociálnej poisťovne, ktorými bolo rozhodnuté Sociálnou poisťovňou v rámci kompetencie zverenej v § 178 ods. 1 písm. a/ bod 1. Zákona o sociálnom poistení o tom, že žalobcovi postavenie SZČO k 30.06.2008 nezaniklo. Výsledok predmetného súdneho konania, ako aj obsah rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici a Najvyššieho súdu SR, bol žalobcovi ako účastníkovi tohto konania nepochybne známy. Ani táto žalobná námietka preto nebola spôsobilá napadnúť zákonnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd po preskúmaní napadnutých rozhodnutí žalovaného, ako aj prvostupňových rozhodnutí a predchádzajúceho konania z dôvodov uvedených v žalobách dospel k záveru, že z týchto dôvodov sú rozhodnutia v súlade so zákonom, a preto podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žaloby zamietol.

Podľa § 250k O.s.p. v konaní podľa V. časti O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov má žalobca právo na náhradu trov konania len v prípade, že je celkom alebo sčasti úspešný. Keďže žalobca v tomto konaní nebol úspešný, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne, dvojmo, prostredníctvom tunajšieho súdu na Najvyšší súd SR. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.